

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 16 stycznia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Latina — Włochy) — Angelo Molinari (C-128/07), Giovanni Galeota (C-129/07), Salvatore Barbagallo (C-130/07), Michele Ciampi (C-131/07) przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

(Sprawy połączone C-128/07 do C-131/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 76/207/EWG — Równość traktowania kobiet i mężczyzn — Odprawa — Zwolnienie podatkowe przyznawane w różnym w wieku w zależności od płci pracowników)

(2008/C 92/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria provinciale di Latina

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Angelo Molinari (C-128/07), Giovanni Galeota (C-129/07), Salvatore Barbagallo (C-130/07), Michele Ciampi (C-131/07)

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria provinciale di Latina — Wykładnia dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, str. 40) oraz dyrektywy Rady 79/7/EWG w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6, str. 24) — Wykładnia też i zakres stosowania wyroku w sprawie C-207/04 Vergani — Zastosowanie obniżonej stawki podatkowej od wypłaconych kwot przy zakończeniu działalności zawodowej celem zachęcenia do odejścia z pracy pracowników w określonym wieku — Zwolnienie podatkowe przyznawane w różnym w wieku w zależności od płci pracowników

Sentencja

1) W następstwie wyroku z dnia 21 lipca 2005 r. w sprawie C-207/04 Vergani, który dotyczył niezgodności prawa krajowego z prawem wspólnotowym, do władz danego państwa członkowskiego należy podjęcie działań ogólnych lub szczególnych, właściwych do zapewnienia na ich terytorium przestrzegania prawa wspólnotowego, przy czym władze te zachowują wybór działań, jakie mają być podjęte, aby prawo krajowe zostało dostosowane do prawa wspólnotowego, i aby zapewnić pełną skuteczność praw, jakie jednostki czerpią z prawa wspólnotowego. Jeśli stwierdzona zostaje dyskryminacja sprzeczna z prawem wspólnotowym, to do czasu wydania przepisów ustanawiających równe traktowanie sąd krajowy jest zobowiązany nie stosować krajowego przepisu dyskryminującego i nie jest przy tym zmuszony zwracać się do ustawodawcy o jego

zmianę lub jej oczekiwać, natomiast jest zobowiązany stosować wobec członków grupy mniej korzystnie traktowanej te same zasady, które stosują się do osób drugiej grupy.

2) Odstępstwo przewidziane w art. 7 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego nie znajduje zastosowania do przepisu podatkowego, takiego jak art. 17 ust. 4 a) dekretu nr 917 Prezydenta Republiki z dnia 22 grudnia 1986 r., w brzmieniu zmienionym dekretem ustawodawczym nr 314 z dnia 2 września 1997 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 21 stycznia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Paris — Francja) — Diana Mayeur przeciwko Ministère de la santé et des solidarités

(Sprawa C-229/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Artykuł 23 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady — Swoboda przedsiębiorczości — Uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów oraz nabytego doświadczenia — Sytuacja obywatela państwa trzeciego, będącego posiadaczem dyplomu lekarza wydanego przez to państwo trzecie i uznanego przez jedno z państw członkowskich, który zamierza uzyskać zezwolenie na prowadzenie praktyki lekarskiej w innym państwie członkowskim, gdzie legalnie zamieszkuje ze swym małżonkiem, będącym obywatelem tego ostatniego państwa członkowskiego)

(2008/C 92/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Diana Mayeur

Strona pozwana: Ministère de la santé et des solidarités

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Paris — Wykładnia art. 23 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na

terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77) — Wzajemne uznawanie dyplomów oraz swoboda przedsiębiorczości — Obowiązek wzięcia pod uwagę wszystkich dyplomów, świadectw i innych dokumentów, jak również mającego znaczenie dla sprawy doświadczenia wnioskodawcy — Sytuacja obywatela państwa trzeciego, będącego posiadaczem dyplomu lekarza wydanego przez to państwo trzecie i uznanego przez jedno z państw członkowskich, który zamierza uzyskać zezwolenie na prowadzenie praktyki lekarskiej w innym państwie członkowskim, gdzie legalnie zamieszkuje ze swym małżonkiem, będącym obywatelem wspólnotowym

Sentencja

Artykuł 23 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie odmówiło obywatelowi państwa trzeciego będącemu małżonkiem obywatela wspólnotowego, który nie skorzystał z prawa do swobodnego przepływu, możliwości powoływania się na przepisy wspólnotowe dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów oraz swobody przedsiębiorczości i nie zobowiązuje właściwe organy państwa członkowskiego, w którym złożony został wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego do tego, by wzięły pod uwagę wszystkie dyplomy, świadectwa i inne dokumenty, nawet jeżeli zostały wydane poza Unię Europejską, o ile zostały przynajmniej uznane w innym państwie członkowskim, jak również mające znaczenie dla sprawy doświadczenie wnioskodawcy oraz dokonały porównania kompetencji potwierdzonych tymi dokumentami i tym doświadczeniem z jednej strony oraz wiedzy i kwalifikacji wymaganych ustawodawstwem krajowym z drugiej strony.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 9 stycznia 2008 r. — Har Vaessen Douane Service BV en Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-7/08)

(2008/C 92/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Har Vaessen Douane Service BV en Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 918/83 (¹) z dnia 28 marca 1983 r. zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3357/91 z dnia 7 listopada 1991 r. (²) należy interpretować w ten sposób, że można się powoływać na ustanowione w tym przepisie zwolnienie w przypadku przesyłek towarów, które rozpatrywane osobno mają wprawdzie niewielką wartość, jednak są nadawane jako przesyłka łączna o łącznej wartości wysyłanych towarów przekraczającej próg wskazany w art. 27?
- 2) Czy przy stosowaniu art. 27 wskazanego rozporządzenia należy przyjąć, że pojęcie „wysyłki z państwa trzeciego do odbiorcy znajdującego się we Wspólnocie” obejmuje również przypadek, w którym towar przed jego wysłaniem do odbiorcy znajduje się wprawdzie w państwie trzecim, jednak kontrahent odbiorcy ma siedzibę we Wspólnocie?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, str. 1).

(²) Dz.U. L 318 z 1991, str. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 9 stycznia 2008 r. — 1. T-Mobile Netherlands, 2. KPN Mobile, 3. Raad van bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit, 4. Orange Nederland BV; strona zainteresowana: Vodafone Libertel BV

(Sprawa C-8/08)

(2008/C 92/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

1. T-Mobile Netherlands,
2. KPN Mobile,